

Ελένη Μπούκουρα - Αλταμούρα
ζωγράφος
1821-1900

Ένα πρωινό του Απρίλη του 1848, δύο άντρες, ένας πολύ νέος και ένας μεγαλύτερος, μπήκαν σ' ένα μικρό ιστιοφόρο κι έβαλαν πλώρη για τις ακτές της Ιταλίας. Ο μεγαλύτερος ήταν στο τιμόνι και φαίνονταν έμπειρος ναυτικός. Ο νέος στέκονταν στο πλευρό του σκεπτικός.

Δύο άντρες; Ας τους κοιτάξουμε πιο προσεκτικά! Σίγουρα, ο μεγαλύτερος είναι άντρας, όμως ο πιο μικρός μας βάζει σε υποψίες. Κάτι στην κίνησή του και το βλέμμα του θυμίζει κορίτσι, παρά το αδύνατο κορμί και τα κοντά σγουρά μαλλιά του. Μα ναι, είναι η Ελένη, η κόρη του ναυτικού, ντυμένη με ρούχα ανδρικά!

Η Ελένη είχε δείξει από νωρίς το ταλέντο της στη ζωγραφική. Ο πατέρας της, που πίστευε στη μόρφωση και έχει καλλιτεχνική ψυχή, προσέλαβε τον Ιταλό Ραφαέλο Τσεκόλι να διδάξει την κόρη του στο σπίτι. Όταν όμως εκείνος του είπε ότι η μαθήτριά του όχι μόνο τον είχε φτάσει αλλά και τον είχε ξεπεράσει, ο πατέρας της Ελένης αποφάσισε να την πάει στην Ιταλία για να συνεχίσει τις σπουδές της.

Εκείνη την εποχή η σχολές Καλών Τεχνών της Ιταλίας δεν δεχόνταν γυναίκες. Έτσι, η Ελένη ντύθηκε άντρας, μπήκε στην καλλιτεχνική Ακαδημία της Ρώμης με το όνομα Χρυσίνης Μπούλουρας και ρίχτηκε με πάθος στη δουλειά. Όλοι επαινούσαν τον νεαρό Έλληνα. Μάλιστα ο πίνακας της με όνομα "Απελπισία" βραβεύτηκε και κάποιος πλούσιος πρόσφερε πολλά χρήματα για να τον αγοράσει.

Όμως η Ελένη δεν τον πούλησε. Τον έστειλε δώρο στον πατέρα της με αφιέρωση. Χάρη σ' εκείνον είχε γίνει η πρώτη γυναίκα ζωγράφος της νεότερης Ελλάδας.

Βασιλεία Α.
και
Έλενα Λ.